

Paralleltonearter

Til enhver durtoneart hører en parallel moltoneart, som bruger de samme fortegn og derfor samme toner, men med hver sin grundtone. Man finder moltonearten ved at gå en lille terts ned fra durtoneartens grundtone. Her vist i F dur / D mol:

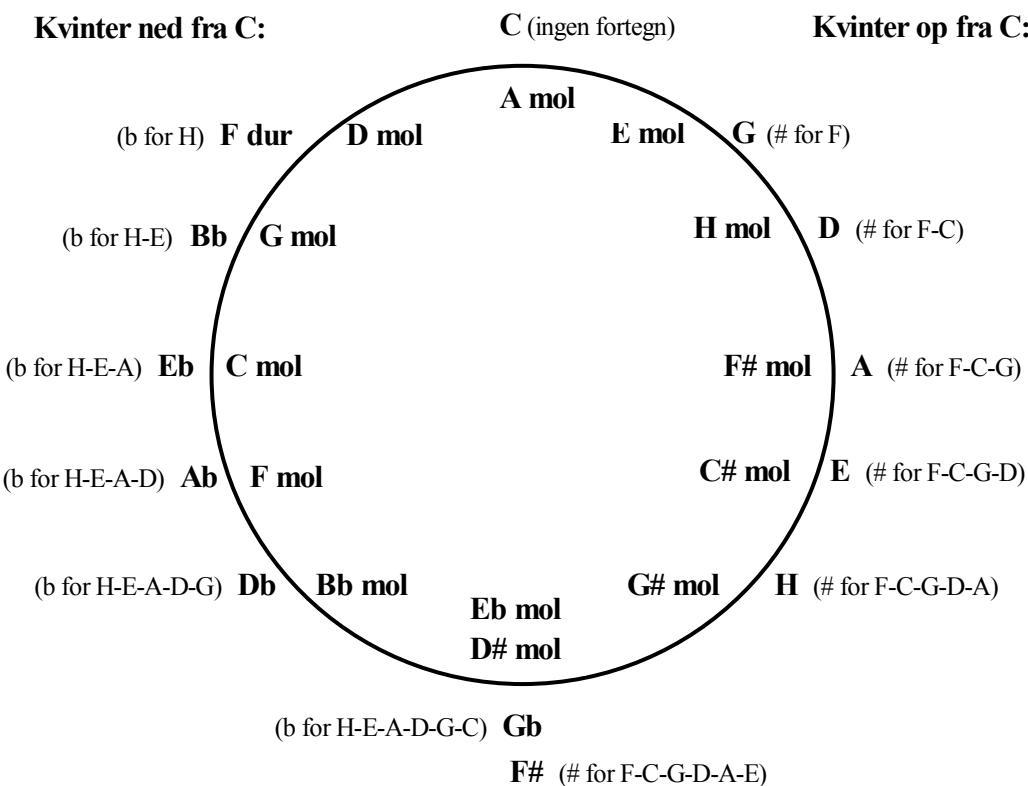
F dur skala : F G A Bb C D E F
 D mol skala : D E F G A Bb C D

Paralleltonearter er altid af modsat tonekøn.
 (Dur-mol, mol-dur)

Herunder er alle paralleltonearterne vist i kvintcirklen:

Tonearterne udenfor cirklen er durtonearterne, og indenfor er vist deres paralleltonearter.

Kvintcirklen med paralleltonearter:

For at kunne bestemme om en melodi er i dur eller mol, ser man hvilke faste fortegn melodien bruger, - finder den sidste akkord og den sidste meloditone. **Fordi:** *De fleste melodier slutter på grundtonen, og den sidste akkord vil oftest være en I'ste trinsakkord.*

Analyserer man hvilke trin melodiens akkorder ligger på, vil man også ofte kunne se om det fortrinsvis er I, IV, V trinsakkorderne i dur- eller moltonearten.

Man kan også prøve at høre det, - molmelodier klinger “mørkere”/ mere vemodigt end durmelodier.

-

Kvintcirklen som “akkordfinder”: Tænker man på ovenstående som akkorder i stedet for tonearter, kan man bruge cirklen til at se hvilke akkorder der hører sammen: Hvis man vil finde akkorderne i C dur, ligger Dominanten G til højre for C (kvint op) og Subdominannten F til venstre for C (kvint ned), og deres parallelakkorder inden i cirklen.